

Els presos polítics catalans a l'estacada amb la seva estratègia jurídica

written by Llorenç Prats | 5 de desembre de 2020

La situació dels presos polítics catalans empitjora després d'haver alimentat vanes esperances. Les interpretacions judicials espanyoles no permeten, quan s'ha fet públic el posicionament sobre la revocació del tercer grau penitenciari, cap possibilitat que permeti millorar la seva situació penitenciària.

La judicatura espanyola condicionarà així, una vegada més i si no canvia l'aproximació a la repressió contra els valors democràtics, la pròxima campanya electoral al Parlament de Catalunya. Sigui perquè no hi podran participar directament, donant suport com ja havien anunciat a les diferents propostes electorals d'ERC i JXCAT, com pel fet de donar ales a l'executiu espanyol un escenari de suposada negociació per trobar una sortida diferent de la judicial.

Els condemnats, en les seves aparicions públiques, han deixat palesa la seva notorietat política i això es veu, quan ho fan en català i pel seu país, com una notable mostra "de manca de penediment". Un fet que permet concloure en clau judicial una deficient evolució penitenciària, encara que sigui al marge del parer de les juntes d'avaluació dels centres penitenciaris, les quals acaben de veure greument desprestigiada la seva activitat professional per part d'una altra institució de l'Estat.

A hores d'ara, per tant, els presos polítics catalans romanen entre reixes, tot esperant el compliment de la quarta part de la pena per poder tornar a plantejar, en seu judicial, si mereixen el tercer grau penitenciari o l'aplicació ordinària

de l'article 100.2 del reglament penitenciari.

Una part important de catalans, molts dels quals es van aplegar davant les seus de les presons de dones de Barcelona i Figueres, atribueixen aquesta fatalitat a la manca de determinació del Govern català. Després de tres anys confiant i esperant, tot plegat "ja és un sense sentit", manifesten. I és que entre la població catalana, en general, tal com s'ha copsat entre les diferents enquestes d'opinió, els fets jutjats sobre el primer d'octubre de 2017 no podien ésser qualificats, en cap supòsit, de sedició o aixecament armat organitzat decidit a tombar les institucions democràtiques. Ben al contrari, el sentit general de la població catalana, amb la idea "de la llei a la llei" que tant es va prodigar abans del 2017, no sols considera democràtica l'opció referendària per assolir la plena sobirania pel territori català sinó que també creu, legítimament, que aquesta opció seria la millor per tots plegats, incloent-hi els espanyols.

El govern català, ara liderat per una coalició entre JxCAT i ERC, exposa obertament un discurs normalitzador de la repressió espanyola, quan diu "que respecte les resolucions judicials", deien alguns els manifestants, exclamant també "obriu les portes de la presó", en al·lusió a les competències autonòmiques catalanes en matèria penitenciària.

El Govern català suporta els diferents nivells d'intervenció política i judicial espanyola amb plena resignació. Fins i tot, l'eventual gestió administrativa dels afers penitenciaris, segons exposen fonts del Departament de Justícia, perilla, tenint en compte la vehemència amb què ha estat criticada la seva funció arran de la sort dels presos polítics. Un fet que no farà sinó augmentar les cauteles de tot tipus en el futur, si la direcció política dels esdeveniments en el conflicte obert entre Catalunya i Espanya roman com fins ara.